

เจาะประเด็น : พรบ.คอมพิวเตอร์

ผศ.สุพล พรหมมาพันธุ์

คณะสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ลงตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ รายวัน ฉบับวันจันทร์ที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2552 หน้า 4

เมื่อวันที่ 23-25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2552 ที่ผ่านมาผมได้มีโอกาสเข้าร่วมอบรมในโครงการให้ความรู้ความเข้าใจ "พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550" ณ ห้องบัวหลวง แกรนด์ริชม อคาคร ดร.สุข พุคยาภรณ์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม บางเขน กรุงเทพฯ โดยความร่วมมือระหว่างกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กับศูนย์วิทยบริการ ม.ศรีปทุม และ ม.ราชภัฏสวนดุสิต ม.ทักษิณ ม.รังสิต และม.ราชภัฏสวนสุนันทา มีผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นวิทยากรให้ความรู้หลายท่าน เช่น พ.ต.อ. ญาณพล ยั่งยืน, คุณธานีรัตน์ ศิริประชนะ, พ.ต.ท. ดร.ณ จาดเจริญ, คุณสุรัชย์ นิลแสง, คุณศรัณย์ ทองคำ, คุณพัฒนพงศ์ สุนทรกำจรพาณิชย์ เป็นต้น แต่เนื่องด้วย พรบ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มีด้วยกันทั้งหมด 30 มาตรา ดังนั้น จึงไม่สามารถนำมากล่าวได้ทั้งหมด แต่ขอเจาะประเด็นเป็นบางมาตรา ดังนี้ คือ :

มาตรา 5 : ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งระบบคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้นมิได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

คำว่า ระบบคอมพิวเตอร์ ในที่นี้หมายถึง ระบบที่มีการนำข้อมูลเข้าสู่เครื่อง (Input), มีการประมวลผล (Process), และแสดงผลลัพธ์ออกมาได้ (Output) ซึ่งหมายรวมถึงระบบคอมพิวเตอร์ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นโน้ตบุ๊กคอมพิวเตอร์ พีซี คอมพิวเตอร์วางตั้ง (Laptop) คอมพิวเตอร์มือถือ (Mobile Computer) และยังรวมถึงถึงโทรศัพท์มือถือ และเครื่องคิดเลขที่มีการใช้สูตรคำนวณผลลัพธ์ออกมาอีกด้วย สำหรับคำว่า มาตรการ ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 เป็นนาม หรือ น. หมายถึง วิธีการตั้งเป็นกฎ ข้อกำหนดระเบียบ หรือกฎหมายเป็นต้น เช่น ใช้มาตรการเด็ดขาด วางมาตรการในการปราบโจรผู้ร้าย ; วิธีการที่จะปรับเข้าไปสู่ผลสำเร็จ เช่น วางมาตรการในการดำเนินงาน ตัวอย่างคดี แฮกเกอร์ คือ ผู้ที่พยายามหาวิธีการ หรือหาช่องโหว่ของระบบ เพื่อแอบลักลอบเข้าสู่ระบบ เพื่อล้วงความลับหรือแอบดูข้อมูลข่าวสาร บางครั้งมีการทำลายข้อมูลข่าวสาร หรือทำความเสียหายให้กับองค์กร เช่น การลบรายชื่อลูกค้า การค้า การลบรายชื่อผู้ใช้งานในระบบ

“รวมแฮกเกอร์ เจาะรหัสปล้น เดิมเงิน...” มีคนร้ายเจาะรหัสเข้าไปในระบบคอมพิวเตอร์ของบริษัท เข้าไปแก้ไขเพิ่มเติมข้อมูลต่างๆ ในบัตรเดบิตเงิน แล้วนำไปขายให้บุคคลทั่วไปผ่านทางอินเทอร์เน็ต หลังตรวจสอบพบว่าบัตรเดบิตเงินที่ไม่ได้ลงทะเบียนเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยบัตรที่เพิ่มขึ้นมานั้น วงเงินในบัตรยังถูกแก้ไขสูงขึ้นเป็น 10 เท่าของวงเงินเดิม เช่น ข้อมูลเดบิตบันทึกว่า มีบัตรเดบิตเงินราคา 100 บาท 100 ใบ จะถูกคนร้ายแก้ไขเพิ่มเติมอีก 20 ใบ โดยบัตรที่ถูกเพิ่มเติมนั้น วงเงินการใช้จะถูกเพิ่มขึ้นจากเดิม 100 บาท เป็น 1,000 บาทด้วย

มาตรา 8 : ผู้ใดกระทำความผิดโดยมิชอบด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อดักจับไว้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นที่อยู่ระหว่างการส่งในระบบคอมพิวเตอร์ และข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นมิได้มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อให้บุคคลทั่วไปใช้ประโยชน์ได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กรณีนี้ ผู้ไม่ประสงค์ดี จะใช้โปรแกรมสไนฟเฟอร์ (Sniffer) หรือที่เรียกว่า Network Wiretap เป็นโปรแกรมซึ่งทำหน้าที่ดักจับแพ็กเก็ตในเครือข่าย โปรแกรมสไนฟเฟอร์จะถอดข้อมูลในแพ็กเก็ตและเก็บบันทึกไว้ให้ผู้ติดตั้ง

นำไปใช้งาน สนิฟเฟอร์จึงเป็นโปรแกรมหนึ่งที่แยกเกอร์นิยมใช้ เพื่อเจาะเข้าไปในเครื่องคอมพิวเตอร์ปลายทาง เพื่อใช้ดักจับข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งชื่อบัญชี และรหัสผ่านเพื่อนำไปใช้เจาะระบบอื่นต่อไป

มาตรา 10 : ผู้ใดกระทำความผิดด้วยประการใด โดยมีขอบ เพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นถูกระงับชะลอขัดขวาง หรือรบกวนจนไม่สามารถทำงานตามปกติได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ตีความหมายของคำว่า **ถูกระงับ** หมายถึง การปิดเครื่อง หรือดึงสายแลน (LAN) ออก ส่วนคำว่า **ชะลอขัดขวาง** หมายถึง การปรับอุปกรณ์, การทำให้จราจรข้อมูล (Traffic) ลดลง, การทำให้เครื่องช้าลง, เจตนาทำให้เครื่องบริการใช้งานไม่ได้ กรณีนี้ปัญหาที่พบได้แก่เกมคอมพิวเตอร์ แต่ก็มีด้านอื่นๆ ด้วย วิธีการที่ผู้ไม่ประสงค์ดีกระทำ คือ การโจมตีที่มีจุดประสงค์ เพื่อให้ไม่สามารถให้บริการทรัพยากรในระบบได้ที่เรียกว่า Denial of Service (DoS) เช่น กระทำการส่งแพ็กเก็ตจำนวนมากเข้าไปในเครือข่าย หรือ Flooding ทำให้ปริมาณของทราฟฟิกในเครือข่ายเพิ่มสูงขึ้นในเวลาอันรวดเร็ว ทำให้การสื่อสารในเครือข่ายตามปกติช้าลง หรือใช้ไม่ได้, กระทำการขัดขวางการเชื่อมต่อใดๆ ในเครือข่ายทำให้เครื่องคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์เครือข่ายไม่สามารถสื่อสารกันได้ด้วยตัวอย่างเช่น การถอดสายเชื่อมต่อเครือข่ายของเครื่องเซิร์ฟเวอร์ออกจากอุปกรณ์สวิตช์, กระทำการใดก็ตามเพื่อขัดขวางมิให้ผู้ใดในระบบไม่สามารถเข้าใช้บริการในระบบ เช่น การปิดบริการเซิร์ฟเวอร์ลง, การกระทำในการทำลายระบบหรือบริการในระบบ เช่น การลบชื่อและข้อมูลผู้ใช้ออกจากระบบ ทำให้ไม่สามารถเข้าสู่ระบบได้ (เลขคดี ลิ้มวิวัฒน์กุล : 2549) ซึ่งรวมถึงการปล่อยไวรัสปริมาณมากอย่าง Trojan Horse หรือการปล่อย Bot หรือ Robot ได้แก่ซอฟต์แวร์ที่ถูกให้ทำซ้ำขึ้นเรื่อยๆ (www.newcriminologist.com)

มาตรา 16: ผู้ใดนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปรากฏเป็นภาพของผู้อื่น และภาพนั้นเป็นภาพที่เกิดจากการสร้างขึ้น ตัดต่อ เติมหรือดัดแปลงด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด ทั้งนี้ โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรานี้ มีผู้กระทำผิดมากที่สุด และสามารถยอมความกันได้ เมื่อคู่กรณียินยอมและตกลงกันได้ ส่วนในมาตราอื่นๆ ไม่สามารถยอมความได้ ตามสถานการณ์จริงเราจะเห็นการละเมิดกฎหมายข้อนี้มาก เช่น การนำเอารูปภาพของดารามาตบแต่ง หรือตัดต่อทำให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของภาพ เคยมีกรณีนำเอารูปภาพในภาพยนตร์เรื่อง Lord of the Ring มาปรับแต่งให้เป็นรูปเด็กอ้วนน่ารัก อย่างนี้เจ้าของเรื่องไม่เอาความ เพราะว่าเขาไม่ได้มุ่งร้ายก่อให้เกิดความเสียหายหรืออับอาย อย่างไรก็ตามก็เห็นได้ว่า พรบ. คอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่เจตนาเป็นสำคัญ และที่มีการดำเนินคดีไปแล้วหลายคดีก็ล้วนแต่มีเจตนามุ่งร้ายทั้งนั้น.

